

Beke Sándor

A lélek

Mindig messziről hallottam,
hogy jössz.
Előttünk macskakővel
van kirakva az utca,
s amikor közeledtél,
magas sarkú cipődnek
vékony, fényes fémpatkója
ritmikusan kopogott, kopogott
a szürke gránitköveken
ablakom alatt.

Így költöztél szobámba
azon a napon,
te végtelen szárú virág,
te,
világon
végighullámzó szerelem.

Ősz volt.
Korán sötétedett.
Üres szobámban
nem volt se asztal,
se szék, se ágy.
A régi sötét falak
mohón nyelték el
az ablakon beszűrődő fényeket.
És egyszer csak
jött, jött felém
cipőd jól ismert kopogása.

Akartam,
hogy jöjj szobámba,
szivárogy be,
mint a kúszó rózsza illata
az ablakon keresztül.

Jöjjön élém.
A lány.
A kisasszony.
A hölgy.
A nő.
Az asszony.
A dáma.
A hercegnő,
A király leánya.

A vendéglő konyhájából
a fáradt,
fehér arcú mosogató lány,
vagy a kényes kisasszony,
akit megkímélnek a munkától,
s aki minden szóra, hangra
éles hangon visszavág,
a teltkarcsú hölgy,
aki virágos blúzban
áll az elárusító pult mögött,
és szívélyesen kínálja
a méteráru boltban
az abrosznak valót,
a függönyt, a kapcsot, a cernát;
a nő,
akit a művész urak
vászonra költöztetnek,
akikhez verset írnak a poéták,
s zeneszerzők komponálnak
neki hegedűszonátát;
az asszony,
aki lekezeli
a férfiérzelmeket,
mert végigutazta már
a lélek minden zegzugát;
a dáma,
aki kihívóan cigarettázik
a macskaköves utcán,
magában beszél
s kezével affektál;
a hercegnő,

---

aki már kislányként
elképzelte magán
a swarovski ékszereket
s a legdrágább menyasszonyi ruhát;
a király leánya,
aki a kastély ablakában sírdogál
és azt kívánja,
hogyan ne jöjjön,
ne jöjjön
a másik országból
a számára kiválasztott király.

Hullámszó szerelmem,
bejöttél.
Mi szél hozott?
Itt látszólag
nincs semmi,
se asztal,
se szék,
se ágy,
az üres szobában
csak egy művész lelke,
a láthatatlan,
s a régi falak,
melyek elnyelik az őszi fényeket.

Maradj!
És hagyd itt a rózsaszínű illatot,
magas sarkú cipőd
kopogását,
ittjártad
egyetlenegy bizonyítékát.
